

"Ben tok olayım, başkası açlıktan ölse bana ne." ve "Sen çalış, ben yiyeyim." cümlelerini zenginler mi kullanıyor? Devamındaki faizin yasaklanması ve zekatın işlettirilmesi konuları ile birlikte açar mısınız?

"Birinci kelime: '*Ben tok olayım, başkası açlıktan ölse bana ne.*' İkinci kelime: '*Sen çalış, ben yiyeyim.*' Evet hayat-ı içtimaiye-i beşeriyede havas ve avam, yani zenginler ve fakirler, muvazeneleriyle rahatla yaşarlar. O muvazenenin esası ise: Havas tabakasında merhamet ve şefkat, aşağısında hürmet ve itaattir. Şimdi birinci kelime, havas tabakasını zulme, ahlâksızlığa, merhametsizliğe sevk etmiştir. İkinci kelime, avamı kine, hasede, mübarezeyle sevk edip rahat-ı beşeriyeyi birkaç asırdır selbettiği gibi; şu asırda sa'y, sermaye ile mübareze neticesi herkesçe malûm olan Avrupa hâdisat-ı azîmesi meydana geldi."(1)

Birinci kelime: "Ben tok olayım, başkası açlıktan ölse bana ne."

Bu cümle havas tabakasını, yani sermaye sahibi olan zenginleri zulme, ahlâksızlığa, merhametsizliğe sevk etmiştir. Yani bu kelime zenginleri bencil ve acımasız bir canavara dönüştürüyor.

İkinci kelime: "Sen çalış, ben yiyeyim."

Bu kelime yine zenginlerin bencilce ve sadece kendi nefsinin düşünerek "*Sen çalış ben yiyeyim.*" düşüncesidir. Ki fakir tabaka zenginlerin bu bencilce yaklaşımına karşı kin, hasetlik ve çarpışma ile karşılık veriyorlar.

Her iki kelime de zengin sermaye sahiplerine aittir.

Kin, düşmanlık, çarpışma ve hasetlik duyguları da fakirlere ait oluyor.

Bu iki kelime fakirlerde düşmanlığı ve çarpışma arzusunu doğuran iki hastalık iki illet oluyor.

İslam bu iki kelimeye **faizin yasaklanması** ve **zekatın emredilmesi** ile karşılık veriyor. Faizin yasaklanması "**Sen çalış ben yiyeyim.**" hastalığının tedavisi iken, zekatın emredilmesi de "**Ben tok olayım, başkası açlıktan ölse bana ne.**" hastalığının tedavisi oluyor.

İnsanlık ekonomik açıdan zenginler ve fakirler olmak üzere iki sınıfa ayrılırlar. Bu iki sınıf arasındaki denge ve ölçü bozulursa, o zaman insanlığın huzuru ve barışı da bozulur. İki kelime bu dengeyi bozan en pis en adi hastalık iken faizin yasaklanıp zekatın işlerlik kazanması da en adil en güzel iki çözümdür.

(1) bk. [Sözler, Yirmi Beşinci Söz, Birinci Şule.](#)